

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Stratan Corina, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău (*sediul Buiucani*) din 17 martie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Rusu Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 16.02.2016-17.03.2017

2. *instanța de apel:* 01.11.2017-24.01.2018

3. *instanța de recurs:* 23.04.2018-30.05.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 martie 2017, Rusu Gheorghe Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 155 unități convenționale, ceea ce constituia la data comiterii infracțiunii suma de 3.100 lei.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Carauș V., fiind dispusă încasarea de la Rusu G. în beneficiul lui Carauș V. suma de 860 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, la data de 15 iunie 2015, în jurul orei 14:00, în mun. Chișinău pe str. Henry Coandă din direcția str. Calea Ieșilor spre str. M. Viteazul se deplasa autoturismul de model „Audi 80”, cu n/î XXXXX, condus de Rusu G. În timpul deplasării pe str. Henry Coandă, efectuând manevra de depășire din dreapta, preselectând banda de deplasare, conducătorul auto Rusu G. n-a apreciat corect situația rutieră în care afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare

a traficului rutier, prin ce a încălcat cerințele pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația ratieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. A ignorat prevederile pct. 39) al RCR, care stabilește că, înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic și pct. 52) alin. 1) al RCR, care prevede că, vehiculele se depășesc numai pe partea stângă, ca excepție, vehiculele ai căror conducători au semnalizat intenția de a schimba direcția spre stânga și au început efectuarea acestei manevre, precum și tramvaiele se depășesc pe partea dreaptă, dacă pentru aceasta există spațiu suficient și, ca urmare, în afara trecerii pentru pietoni a tamponat pietonul Carauș Vasile, care traversa carosabilul din stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului în cauză, prin fața unui microbuz ce se deplasa pe banda alăturată. Prin urmare, în rezultatul accidentului rutier, pietonul Carauș Vasile, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2846/D din 02.12.2015, s-a ales cu leziuni corporale ce se califică ca vătămare medie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Rusu G. a fost calificată *de drept* în baza art. 264 alin. (1) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea încasării din contul inculpatului, în beneficiul statului suma de 114 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale, în privința părții vătămate Carauș V.

În motivarea apelului a invocat că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală întru-cât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

3.2 Avocatul Stratan Corina în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Rusu

G.

În motivarea apelului a invocat că:

- pe parcursul judecării pricinii, nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Rusu G., fiind stabilită vinovăția inculpatului, manifestată prin imprudență, în lipsa elementelor componente ale infracțiunii;
- inculpatul, observând apariția spontană a aceluși pieton în câmpul său de vizibilitate, a întreprins frânare, însă din cauza distanței minime dintre partea din față a autoturismului și linia de mișcare a pietonului nu a reușit să evite impactul și prin urmare cu partea din față a unității de transport a fost lovit pietonul;
- inculpatul nu a avut posibilitatea de a vedea și de a evita impactul;
- expertul nu a putut da un răspuns consecvent la întrebările propuse, iar vinovăția a fost stabilită pe presupuneri;
- vinovat de producerea accidentului rutier este partea vătămată care trecea neregulamentar strada. De asemenea, nu urma a fi încasată suma de 860 lei, deoarece partea vătămată în ședință nu a avut careva pretenții;
- instanța de fond odată ce nu l-a achitat pe inculpat, urma să aplice în privința ultimului Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM.

3.3 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii de achitare.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu se consideră vinovat deoarece partea vătămată a apărut brusc în fața automobilului, nu a avut posibilitatea reală de a evita accidentul rutier, partea vătămată urma să traverseze strada la trecerea de pietoni;
- inițial partea vătămată nu avea pretenții de ordin civil;
- partea vătămată urma să solicite încasarea prejudiciului respectiv de la compania de asigurări la care era asigurat inculpatul. Consideră că partea vătămată este vinovat de comiterea accidentului respectiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Rusu G. a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că inculpatul Rusu G. vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a reținut că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, fapt ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate Carauș V., raportul de expertiză medico-legală nr. 2846/D din 02.12.2015 (f.d. 59-60 v. I); procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 15.06.2015, tabelul

fotografic cu imaginile foto de la fața locului și schița accidentului rutier (f.d. 15-26 v. I); procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului din 01.09.2015 (f.d. 47 v. I); corpul delict CD-ul cu denumirea „Titanum” (f.d. 48 v. I).

În viziunea instanței de apel, un element important și decisiv la examinarea speței este faptul că, însuși inculpatul a observat că automobilul din față a frânat sau cel puțin, a observat aprinderea semnalului ce reprezintă frânarea automobilului. Acest fapt inclusiv a fost menționat de instanța de fond la vizualizarea imaginilor video. Or, în astfel de situație conducătorul automobilului este obligat de a fi mai precaut și este obligat să întreprindă toate măsurile necesare inclusiv și stoparea automobilului pentru a evita astfel de situații.

Instanța de apel a indicat că, conducătorul auto este obligat să ia toate măsurile necesare nu pentru a prevedea situațiile respective, ci pentru ca în situațiile respective să aibă posibilitatea reală de a le evita, mai ales în zona urbană și rurală.

De asemenea, instanța de apel a menționat că raportul de expertiză nr. 34/12/l-R-6515 din 22.11.2016 nu a fost luat în considerație de instanța de fond, respectiv proba respectivă nu a stat la baza condamnării inculpatului, astfel nu există o necesitate stringentă de a-i da o apreciere.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul nu întrunește elementele art. 1 a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În opinia instanței de apel, infracțiunea săvârșită de către Rusu G., în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, circumstanță atenuantă conform prevederilor art. 76 Codul penal a fost stabilită ca fiind săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, iar careva circumstanțe agravante conform prevederilor art. 77 Codul penal, nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a conchis că, inculpatul Rusu G. trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a considerat că, îndreptarea și reeducarea lui este posibilă și cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 155 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 3.100 lei.

Referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a apreciat și eventual a aplicat normele legale în concordanță cu speța respectivă, or cu certitudine s-a stabilit că pe cauza respectivă s-a efectuat expertiza medico-legală nr. 1979/D din 09.09.2015 (f.d. 35-36) și nr. 2846/D din 02.12.2015 (f.d. 59-60) în sumă de 114 lei.

Astfel, instanța de apel a reținut că efectuarea expertizei a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării stării de ebrietate și naturii ei, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, în sensul dat, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a reținut că astfel de cheltuieli ce sunt suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării testului respectiv, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

6. Hotărârile adoptate în prezenta cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Stratan Corina în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Rusu G.

În motivarea recursului autorul invocă practic aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că:

- în instanța de apel fiind audiat partea vătămată Carauș V., a recunoscut faptul că a traversat strada în loc interzis de lege și că este și el vinovat în cele întâmplate, că a trecut strada în fugă și a comunicat că nu a fost un alt autoturism care să îi cedeze trecerea;

- faptul că mașina din față ar fi redus din viteză nu denotă existența unui obstacol, în contextul în care nu se știe viteza de deplasare a aceluși automobil, iar viteza de deplasare a lui Rusu G., fiind una scăzută, mai mică decât maxim permis de lege, care permite evitarea unui impact;

- presupunerea instanței că Rusu G. cel puțin putea să vadă semnalizatoarele de frânare a automobilului din față, nu poate fi reținut ca argument de constatare a vinovăției, din considerentul că această circumstanță nu este una certă, în cazul în care acestea puteau să nu funcționeze.

În drept, recurența își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurența își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, ce corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurent nu constituie temei de casare a hotărârii instanței de apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Stratan C. în numele inculpatului se reține, că aceasta invocă ca temei de drept pct. 6), 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurentă și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelurilor declarate și menținere a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentei invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului Rusu G., au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Cât privește motivele invocate de recurentă, precum că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentei, în sensul pretinderii că inculpatul nu este vinovat de producerea accidentului rutier, deoarece partea vătămată, a traversat drumul prin locuri interzise, în fugă, iar inculpatul nu a avut posibilitatea de a vedea și de a evita impactul, circulând cu o viteză regulamentară. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul încălcării regulilor de securitate a circulației de către inculpat, se combate prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Carauș V., care a declarat că automobilul inculpatului a ieșit din spatele mașinilor parcate, având viteză mare și nu l-a observat. În momentul în care a ieșit pe carosabil, circula o mașină care avea viteză mare, iar Rusu G. a făcut depășire și venea după cotitură;

- declarațiile inculpatului, care a declarat că în momentul frânării microbuzului din față, a redus viteza după care a continuat deplasarea;

- corpul delict CD-ul cu denumirea „TITANUM”, format CD-R 80 MIN 700 MB pe care se conțin imagini video privitor la circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier din data de 15.06.2015 cu implicare autoturismului de model „Audi 80”, cu n/î XXXXX și pietonul Carauș Vasile;

- procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului, din 01.09.2015, prin care a fost supus examinării un disc cu denumirea „TITANUM”, format CD-R 80 MIN 700 MB, la momentul examinării la deschiderea CD-lui, este înscrisă o mapă cu denumirea „AW 0031.mov”, iar în partea stângă de sus a imaginii este înregistrată data 2015-06-15, astfel la ora 14.01.55 autoturismul începe să efectueze manevra de cotire la stânga pe sensul girator de la intersecția str. I. Creangă - bd. Ștefan cel Mare, după care la ora 14.02.07 intră pe str. Henry Coandă și continua deplasarea în direcția str. M. Dosoftei. În fața autoturismului cu camera de înregistrare pe banda alăturată din stânga se deplasează un alt autoturism de model „Dacia Logan” culoare albă la care numerele de înregistrare sunt indescifrabile, iar în fața autoturismului „Dacia” se deplasează un microbuz de culoare surie la care de asemenea nu se observă numerele de înmatriculare. La ora 14.02.16 se vizualizează cum autoturismul de model „Dacia Logan” efectuează depășirea microbuzului,

totodată la microbuz se include semnalul de frână. La ora 14.02.19 din fața microbuzului apare în câmpul de vizibilitate un pieton de sex masculin, care la 14.02.19 are loc tamponarea ultimului și cade pe capotă după care se lovește în retrovizor și apoi este aruncat pe carosabil;

- raportul de expertiză medico-legală nr.2846/D din 02.12.2015, conform căruia, în rezultatul accidentului rutier pietonul Carauș Vasile s-a ales cu vătămare medie. Nu se exclude faptul ca leziunile corporale depistate să se cauzeze când pătimitul traversa partea carosabilă de la stânga spre dreapta relativ deplasării unității de transport. Cauzarea leziunilor corporale depistate în rezultatul căderii din poziție verticală, în ansamblu, se exclude.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Rusu G., care conducând mijlocul de transport, văzând că microbuzul din față a frânat, a efectuat manevra de depășire din dreapta, preselectând banda de deplasare, neapreciind corect situația rutieră în care se afla vehiculul în momentul respectiv, nu a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el, împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a încălcat cerințele pct. 45), 39), precum și cerințele pct. 52) al Regulamentului Circulației Rutiere, fapt ce a dus la tamponarea pietonul Carauș V., care traversa carosabilul din stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului în cauză, prin fața unui microbuz ce se deplasa pe banda alăturată.

Astfel, Colegiul penal relevă că în acțiunile inculpatului Rusu G. se regăsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate, care s-a manifestat prin acțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației, ce a dus la urmările prejudiciabile exprimate prin vătămarea medie a integrității corporale a părții vătămate Carauș V.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 264 Cod penal, se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile. Motivul infracțiunii, se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de făptuitor în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată, că inculpatul manifestând superficialitate în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației, a încălcat cerințele pct. 39), 45), 52) a Regulamentul Circulației Rutiere, în urma cărui fapt a comis tamponarea pietonului Carauș V., căreia i-a cauzat din imprudență vătămări corporale medii.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului, prin care menționează, că presupunerea instanței că Rusu G. cel puțin putea să vadă semnalizatoarele de frânare a automobilului din față nu poate fi reținut ca argument de constatare a vinovăției, din considerentul că această circumstanță nu este una certă, în cazul în care acestea puteau să nu funcționeze, Colegiul penal verificând

actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 232, în sentință, se motivează corespunzător, că însăși inculpatul în ședința de judecată a menționat că a văzut cum microbuzul din față a frânat, respectiv Rusu G. urma să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, însă acesta având posibilitatea de a frâna a schimbat direcția de deplasare în dreapta, încercând să depășească microbuzul.

La fel, este nefondată și critica din recurs prin care se invocă faptul, că partea vătămată a declarat că nu a fost un alt autoturism care să îi cedeze trecerea. În acest context, Colegiul penal menționează, că în ședința instanței de apel partea vătămată a declarat că în momentul în care a ieșit pe carosabil, circula o mașină care avea viteză mare, iar Rusu G. a făcut depășire și venea după cotitură. Totodată, prin procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului, din 01.09.2015, prin care a fost supus examinării discul cu denumirea „TITANUM”, format CD-R 80 MIN 700 MB, se atestă că la ora 14.02.16 se vizualizează cum autoturismul de model „Dacia Logan” efectuează depășirea microbuzului, totodată la microbuz se include semnalul de frână. La ora 14.02.19 din fața microbuzului apare în câmpul de vizibilitate un pieton de sex masculin, care la 14.02.19 are loc tamponarea ultimului și cade pe capotă după care se lovește în retrovizor și apoi este aruncat pe carosabil.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs atestă că inculpatul conducând automobilul model „Audi 80”, care este un izvor de pericol social sporit și era obligat să prevadă situațiile periculoase, fără să se asigure, în situația în care microbuzul din față a frânat, acesta a schimbat direcția de deplasare la dreapta, unde și s-a produs tamponarea pietonului.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurentă în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Stratan Corina, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 24 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Rusu Gheorghe Xxxx**,
ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 27 iunie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie